

16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Δ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Λογγίνου ἑκατον τάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἰ.).

ᾠχος α'. Ἑωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

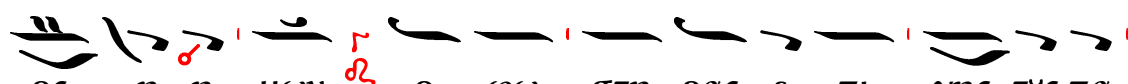

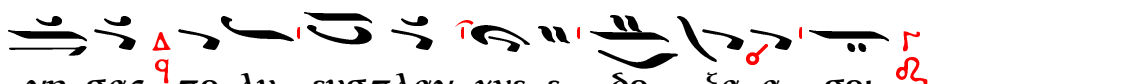
μα $\frac{\Delta}{9}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τη ρω ρου με

νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α $\frac{\pi}{9}$

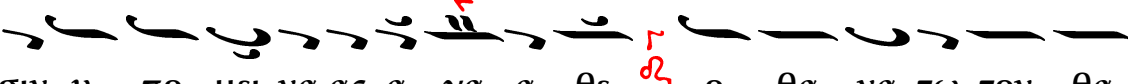

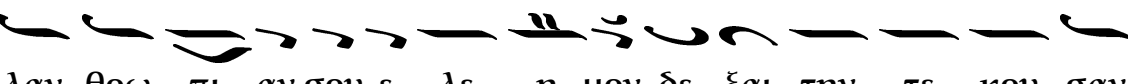

 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη

 βασιλει α σου δοξατη οικονομια σου μο νε

 φιλανθρωω πε

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. Γα ρ

 περ δε δοξα σμενος ει Χριστε ο ο Θε ε

 ος η ημων ο φωστηρας επι γης τας πα

 τερας ημων θεμελιωωσας και δι αυτων

 προς την αληθινην πιστιν παντας ημας οδη

 γησας πολυ ευσπλαγχνε εδοξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 Οδι ημας γεννηθεις εκ Παρθενου και σταυρω

 σιν υπομεινας αγαθε ο θανατω τον θα

 να τον σκυλε ευσας και εγερσιν δειξαςως Θεος μη πα

 ριδησους επλασας τη χειειρι σου δειξον την φι

 λανθρωπι αν σου ελεημον δεξαι την τεκουσαν

σε Θεο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἔ Κε - ϑ

Τον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ρβν τες νε
κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λδ ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φκαι μο νω Θε ω η μων
Δόξα.

Σταν ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρ μον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω

νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε ^Δ_{δλ} συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της ^π_ρ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δι και ος Δα βιδ ^Δ_{δλ} ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων ^Δ_{δλ} βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π_ρ δο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ_{δλ}
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς ς
σθ ^π_ρ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι
ε τρε μον ^π_ρ ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην ^Δ_{δλ} το θα αυ
μα κα τε πλητ τεν αυ τας ^π_ρ δι α του το α πελ θου

σαι τοῖς μαθηταῖς ἐκ ἐρυθρόντην ἐγερσίν ^π₉ τον Ἀδην
 ἐσκύλευσε Χριστός ὡς μόνος κραταίος καὶ δυνα
 τος ^Δ₂ καὶ φθάρεντας σὺ νηγεῖρε πάντας τῶν τῆς κα
 τὰ
 κρισεὼς φόβον λυσας δὲ ναῖ αμειστὰυρου ^π₉
 Δόξα.

Ε τῶ Σταυρῶ προσηλωθεὶς ἡ ζωῆ των ἀπάν
 των καὶ ἐν νεκροῖς λογιθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος ^π₉
 ἀνεστήσῃ τὴ μέρος Σωτῆρ καὶ ἡ γείρας Ἀδαμ
 ἐκ τῆς φθορᾶς ^π₉ διὰ τοῦ τοῦ αἰδύναμειστωνου ρα
 νων ἐβόων σοὶ Ζωοδοτὰ ^π₉ δοξατοῖς σοὶς πα
 θήμασι Χριστέ ^Δ₂ δοοξατῆ Ἀναστασει σου ^Δ₂ δο
 ξατῆ σὺ γὰρ τὰ βασει σου μόνε φιλανθρώπων ^π₉

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Κε - ς

Μ αρία τοσεπτον του Δεσποτου δοχειον ^υ₂ α
 ναστησον ημας πεπτωκοτας εις χαος ^υ₂ δει

νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
θλι ι ψεων σου γαρ πε ε φυκας αμαρ τω λων σω τη
ρι α και βο η θει ακαικραται α προ στα σι α
και σω ζεις τους δουλουςσου

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγελος προ σε φθεγγετο ταις μυροφοροις ^u ₉ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθητε ^u ₉ ο σωτηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος ^u ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^u ₉

Αι ανθρω ι μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σθθη νο λο γσαι ^u ₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Αγγελος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε ^u ₉ την α να στα σιν δε Αποστολοις ει ει
πα α τε ^u ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^u ₉

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνηη μα σθ Σωτηρ ^u ₉ εν η χσ εν
το Αγγε ε λσ προς αυ τας φθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^u ₉ ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

^{u q}
τι

Π ρο σκυ νδ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ υ τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λδ ι α Α λλη λδ ι α ^{v' 22} Α λλη λδ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^υ₂₂ A λλη

λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύνομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἁγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^υ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^υ₂₂ ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϑ θα να

τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω ^υ₂₂ το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉

και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σαα α α ντα

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως

τοι ο ις δα α κρυ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων

εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ

μνη η η μαα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Λι ι α αν πρω ω ι μν ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ²² προς το μνη η μα α

σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ⁹ αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε ⁹ θρη η νσ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ⁹ την α να

α α στα σι ιν δε ²² α πο ο στο ο λοις ει ει

ει παα α α τε ⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ⁹

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ²² με τα μυ ρωνελ θσ ς ς σαι προς ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ⁹ ε νη

χσ ς ντο Α γγε ε ε λσ ²² προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ⁹ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μαα α α
τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α συν τοις Σε ε ρα α φιμ κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

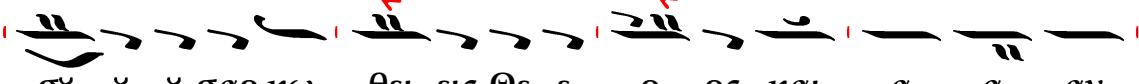
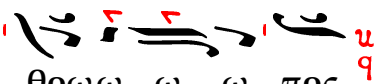
Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τς αι

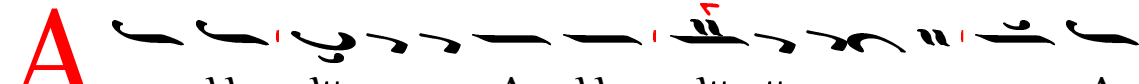

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μνη

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

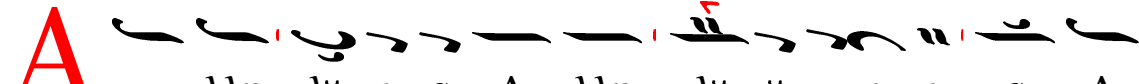
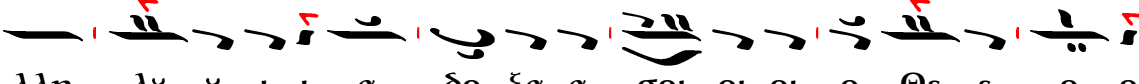
σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

 δε τη η Ε ε ε ευ α α ντι ι λυ υ υ υ

 πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης

 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

 σϝ ϝ ϝ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

 θρωω ω ω πος

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ι ι α A

 λλη λϝ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

 ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ι ι α A

 λλη λϝ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

 ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^{π ρ}

Τ οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ
γι νε ται ^{Δ ρ} κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^{π ρ}

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^{Δ ρ} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{Δ ρ}

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω ^{π ρ} δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α ^{π ρ}

Ἀντίφωνον Β'

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων ^{Δ ρ} α
ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε ^{π ρ}

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον

με φρουρησον μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει
ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρανθη μου το πνευ μα
συ γχαι ρει η καρ δι α

Ε πι οικον Δα βιδ φο βοc με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν

και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δειπρο

σφε ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σειαλλ

ουπρο σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

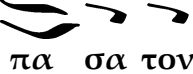

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
 Κυ ρι χ ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι

ούσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδειςαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ε

Ιδ ε ς γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα

και αι τα κυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σα πο των α
μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τω προσωπσσ και
το Πνευμα σσ το αγιον μη αντα νελης απ ε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι η γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξα νομους τας οδσσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μδ αγαλλιασεται η γλωσσα μδ την
δι και ο σννησσ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μδ αναγγει την αινεσιν σσ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^ε

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{Ζ'}

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^{Ζ'} Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειφον το α νο μη μα μβ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

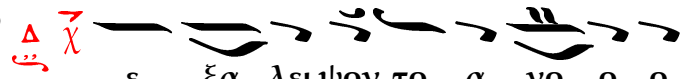
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η η η ταισ της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μ

 να στας ο Ι η σης α πο τ' τα

 α α α α φ' κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ'
 καὶ ὁ τῶν ἁγίων Πατέρων (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη
 γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
 Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χόρος, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας

με, χείρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγῆ· **χαῖρε** ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· **χαῖρε** ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὑμνῶ μακάρων συνδρομὴν τὴν ἐβδόμην.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνολογῆσαι τὴν ἐβδόμην ἄθροισιν, ἐφιειμένῳ μοι νῦν, τὴν τῶν ἑπτὰ δίδου, χαρισμάτων σύνοδον, τοῦ Παρακλήτου Κύριε, τὴν σοφίσασαν ταύτην, γλωσσοπυρσεύτως, καὶ βλάσφημον, πᾶσαν γλωσσαλγίαν σιγάσασαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεῖζων ἀρχῆθεν ἀριθμῶν ὁ ἑβδομος· δημιουργίας καὶ γάρ, τῆς τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτοτύπως γέγονεν, ἡ παντελῆς κατάπαυσις, εἰς ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ νῦν πασῶν τῶν αἱρέσεων, λῆξις εἰς ἰσάριθμον Σύνοδον.

Δόξα.

Νενικηκῶς τὸν θεομάχον Ἄρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρῖν, ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, ὀρθοδόξοις ἴθυνε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὃ χορὸς τῶν Πατέρων· καὶ νῦν ἐν ταύτῃ κατήσχυνε, τοὺς Εἰκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς οἱ Πατέρες εὐσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογοῦμεν πιστῶς, Παρθενικὴν μήτραν, ἀνωδίνως τέξασαν, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον· προσκυνοῦμέν τε τούτου, στηλογραφοῦντες τὴν μὀρφωσιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἄγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠϋδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Καὶ τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερῶσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ σαλευθῆναι τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀρράγαγῃ Ἐκκλησίαν, ὑπ' αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτήν, παρασαλεῦσαι θέλοντας, ὡς Ἀντιχρίστου μοίρας, τῶν εὐσεβῶν παρεσάλευσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνακαθαίρει θολερροὺς, καὶ βορβορώδεις χειμάρρους, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, καὶ διψῶντα τὸν λαόν, τὸν τοῦ Χριστοῦ κορέννουσι, τῶν διδαχῶν τοῖς ρείθροις, ὁ τῶν Πατέρων κατάλογος.

Δόξα.

Κατὰ τῶν ὄντως μισητῶν, χριστιανοκατηγόρων, συνδρομῇ τῶν φιλοχρίστων ἐβδόμη, ἐν τῇ πόλει τῇ λαμπρᾷ, τῶν Νικαέων γέγονεν, ἧς βασιλεῖς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος συνήγοροι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄπας ἀπέστω δυσσεβῆς, ὁ τὴν εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκου καὶ ταύτην, μὴ κηρύττων τὸν Χριστόν, θεανδρικῶς κυήσασαν, καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαιόμενος ἄπαιστα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον

συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι.* Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου. Τῶν πατέρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογγοι· τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν βλασφημῶν γλωσσάλων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν δυσφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομήτορ ἀγνή· ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούντων εἰς σέ, καὶ μὴ προσκυνοῦντων σε· θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας, τῶν αἰρέσεων πάσας· γνώτωσαν ὅτι μόνη, Θεομήτωρ ὑπάρχεις, πρεσβείαις σου Ὁρθοδόξων, τὸ σύστημα σώζουσα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες, οὐκ ἄρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιστῶς· καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Θέλων ὁ πανοικτίρμων Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν αἰεὶ, πρὸς μνήμην τελείαν τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματουργίας τῶν εἰκόνων, τὴν σεβάσμιον ἀνατυποῦσθαι μορφήν· ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψεσιν

ὄρωντες, πιστεύωμεν, ἅπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν, γνωρίζοντες σαφῶς τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν· καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην στεφάνους παρεχόμενον, τοῖς Ἁγίοις ἀθληταῖς τε καὶ μάρτυσι, δι' ὧν ἄρτι τρανότερον τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπά- ζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.

Στίχ. Υἱὸν Θεοῦ λέγων σε, Χριστέ, καὶ πάλιν, Λογγίνος ὡς πρὶν τέμνεται τὸν αὐχένα.

Ἐκτη καὶ δεκάτη Λογγίνον ἄορ κατέπεφνεν.

Ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἦν οὗτος, ἐκ τῆς χώρας Καππαδοκῶν, ἑκατοντάρχης ὑπάρχων ὑπὸ τὸν Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας. Προσετάγη δὲ παρ' ἐκείνου ὑπηρετῆσαι εἰς τὰ τίμια πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν σταύρωσιν καὶ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἑκατὸν στρατιωτῶν φυλάξαι τὸν τάφον μετὰ τῆς κουστωδίας, ἣτις ἦν τάγμα στρατιωτῶν. Ἰδὼν δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ γενόμενα θαύματα, τὸν σεισμόν, τὴν τοῦ ἡλίου εἰς σκότος μεταβολήν, τοὺς ἀνοιγέοντας τάφους καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν νεκροὺς ἐκπηδήσαντας καὶ τὰς σχισθείσας πέτρας, ἀνεβόησε μέγα, εἰπὼν· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος· ὅθεν καὶ τὰ διδόμενα αὐτῷ ἀργύρια παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ διαβολῇ τῆς Ἀναστάσεως, ἀπεσείσατο μεθ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, οἱ ὕστερον σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησαν.

Καταλιπὼν οὖν τὴν ἐπικειμένην αὐτῷ στρατείαν καὶ τὴν οἰκείαν χώραν καταλαβὼν, ἀποστολικῶς τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε Θεόν. Πεισθεὶς δὲ ὁ Πιλάτος, μᾶλλον μενοῦν διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων χρήμασι, διὰ γραμμάτων κατηγορεῖ τοῦ Λογγίνου πρὸς τὸν Τιβέριον, ὡς κατέλιπε τὴν οἰκείαν στρατείαν καὶ ὡς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ διάγει, τὸν Χριστὸν καταγγέλλων Θεόν. Τέμνεται οὖν αὐτίκα τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν, τοῦτο τοῦ Τιβερίου κελεύσαντος καὶ ἤχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐκ Καππαδοκίας εἰς Ἱερουσαλήμ, τοῦ πληροφορίαν λαβεῖν τὸν Πιλάτον καὶ τοὺς Ἰουδαίους τῆς αὐτοῦ ἀναιρέσεως, ἐφ' ᾧ τὸν Πιλάτον λαβεῖν τὰ συμπεφωνηθέντα· καταχώννυται δὲ πρὸς τῆς πόλεως ἡ τίμια αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν κόπρῳ τινί.

Χρόνοις δὲ πολλοῖς ὕστερον, γυνή τις ἐκ Καππαδοκίας, τὴν ἐνέργειαν ἀποβαλοῦσα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὴν ὀπτικὴν ἀπολέσασα δύναμιν, τὰ Ἱεροσόλυμα κατέλαβε μεθ' υἱοῦ μονογενοῦς, ὡς ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις εὔρειν δυνησομένη τῆς πηρώσεως ἴασιν. Προστεθείσης δὲ αὐτῇ καὶ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ παιδός, διπλὴν ἐτραγώδει τὴν συμφοράν. Ὅναρ δὲ ταύτη ἐπιφανεὶς ὁ μακάριος Λογγίνος, καὶ ὃς εἶη γνωρίσας αὐτῇ καὶ ἔνθα κέκρυπται ἡ τούτου κεφαλὴ μνηύσας, προτρέπει αὐτὴν ἀνορούξασαν ταύτην λαβεῖν καὶ οὕτω τυχεῖν τῆς ἰάσεως καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐν δόξῃ ὄντα θεάσασθαι. Ἐπεὶ δὲ πρὸς ταῦτα πρόθυμος ἐγένετο ἡ γυνή, διϋπνισθεῖσα καὶ τὴν κόπρον εὔροῦσα καὶ ταῖς χερσὶ διασκάψασα, τὴν κεφαλὴν ἀνείλετο· καὶ ἐκ τῆς ἀβλεψίας τὴν ὀπτικὴν ἐνέργειαν ἔλαβε καὶ τὸν υἱὸν ἐν δόξῃ ὄναρ ἰδεῖν συνόντα τῷ Ἁγίῳ καὶ τῆς παρ' αὐτῷ τιμῆς ἀπολαβόντα.

Ἐν μιᾷ οὖν σορῶ τό τε λείψανον τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλὴν κατατίθησι· τοῦτο γὰρ παρ' αὐτοῦ προσετέτακτο· καὶ τὴν Καππαδοκίαν κατέλαβε, παθοῦσα τῷ Σαοῦλ παραπλήσια, ὅς, τὰς πατρικὰς ὄνους ζητῶν, βασιλείαν εὔρατο· καὶ αὕτη τῶν ὀφθαλμῶν τὴν πῆρωσιν ἀποβαλέσθαι ζητοῦσα καὶ τούτου τετύχηκε καὶ θερμὸν προστάτην τὸν Ἅγιον ἔκτοτε εὔρατο. Ὅθεν καὶ ναὸν τῷ Μάρτυρι περικαλλῆ ἀνεγείρασα, κάκει τὸ Μαρτυρικὸν καταθεῖσα λείψανον, πηγὰς ἰαμάτων καὶ αὐτῇ καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς κατεπλούτησεν, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων δύο μαρτύρων στρατιωτῶν, τῶν συναναίρεθέντων τῷ ἁγίῳ Λογγίνῳ.

Στίχ. Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελοιπιῦα ξίφει,
Δυὰς συνάθλων ἐστρατεύθη Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου, Τερεντίου καὶ Δομνίνου.

Στίχ. Τρεῖς, Λεόντιε, τοὺς συναθλοῦντας ἔχων,
Λεόντιόν τι τῆς πυρᾶς ἄλλη μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ.

Στίχ. Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπὼν παροικίαν,
Πόλου κατοικεῖ τὴν μακρὰν κατοικίαν.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μαλὸς, καταλιπὼν πλοῦτον καὶ συγγένειαν, ἐν ἐρήμοις καὶ ἀοικήτοις τόποις προσεκαρτέρει, νηστεῖαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πάσαις ἄλλαις κακοπαθείαις χαίρων. Ἦν δὲ τὸ εἶδος αἰεὶ χαροποιός· θαύματα ἐξαίσια τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ ἐργαζόμενος, λεπροὺς καθαρίζων, δαίμονας ἀπελαύνων, τυφλοῖς τὸ βλέπειν χαρίζόμενος· καὶ ταῦτα μὲν ἐποίει ἔτι ζῶν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς Κύριον καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ καταλιπὼν, εὐῶδες μύρον ἀπὸ τούτου πηγάζειν εἰς ἴασιν καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου συναντήματος καὶ νοσημάτων ἀνηκέστων, ἐκ Θεοῦ χάριν εἴληφε· τοὺς γὰρ δοξάζοντάς με, φησὶν ὁ Κύριος, δοξάσω· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γάλλου, φωτιστοῦ τῆς Ἑλβετίας.

Στίχ. Γάλλος τὴν κλησιν, ἀπόστολος τὴν προᾶξιν,
Καὶ ἐν μονασταῖς, ἀσκητὴς θεοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δομετίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ἁγίας Τριάδος Μετεώρων.

Στίχ. Τῇ Πανδομήτορι συνῆς Τριάδι, Πάτερ,
Ἡ Μονὴν ἀνέθηκας ἐν Μετεώροις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ Τουρκολέκα τῆς Ἀρκαδίας καταγομένου καὶ εἰς Μονεμβασίαν ἀθλήσαντος. (†1816)

Στίχ. Ἴον νοητὸν ἐκ ρίζης τῶν ἡρώων
Εἴφει τρυγηθεὶς ἀνθεὶς νῦν αἰωνίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Εὐπραξίας, πριγκηπίσσης τοῦ Πσκῶφ.

Στίχ. Ὑπομονῆς ὁ στέφανος Εὐπραξίας,
Κατηρυθρῶθη αἵματι μαρτυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λογγίνου, πορτάρη (ἦτοι θυρωροῦ) τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαιῶν τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ἦνοιγή σοι θύρα τοῦ Παραδείσου, πάτερ
Λογγίνε, θυρωρὲ τῆς σεπτῆς σου Λαύρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Νετσέτωφ, ἱεραποστόλου ἐν Ἀλάσκᾳ.

Στίχ. Ἀποστολικῶς φωτίσας τὴν Ἀλάσκαν,
Ἰακώβος σύνεστι τοῖς Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ πόλις Βερόροιας ἄγουσα τὰ ἑαυτῆς ἐλευθέρια, τιμᾶ καὶ γεραίρει τὴν μνήμην τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμφάντων ἁγίων, ἦτοι· ἀποστόλων Παύλου, Ὀνησίμου καὶ Σωσιπάρχου, μαρτύρων Ἱερουσαλήμ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς Σεκένδου, Σεκενδίκου καὶ Κηγόρου, ἱερομάρτυρος Ἀρσενίου καὶ νεομάρτυρος Ἀθανασίου.

Στίχ. Ἐννεάδα Βερόροια μέλπει Ἁγίων
Δι' ὧν ἀπαλλάττεται πάσης ἀναγκῆς.

Συστοιχίην ἐννεάριθμον ἡγαθέων ἀνερῶν ὕδω.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐνδεκάτην Ὀκτωβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ μακαρίων τξέ (τριακοσίων καὶ ἐξήκοντα πέντε) Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀμαθῶς καὶ ἀπερισκέπτως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, καὶ τὰς σεπτὰς καὶ ἁγίας εἰκόνας διαβαλόντων καὶ καθαιρεσάντων.

Στίχ. Ὑπέρμαχοι σοί, τοῖς λόγων ὄπλοις, Λόγε,
Ἐχθροὺς τροποῦνται τῶν σεβαστῶν εἰκόνων.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τρίτῃ Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ἁγίων Κρητῶν Ἐπισκόπων, τῶν συμμετασχόντων ἐν ταῖς ἁγίαις καὶ σεπταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις.

Στίχ. Παρεμβολὴ Κρητῶν Συνοδικῶν χαῖρε,
Ἱεραρχῶν φωστήρων Ὁρθοδοξίας.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε ο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη στε φα νων δο ξη σ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ σαρ κω σε ως σ τ ε υ ψι
 στ ο ο προ φη της Αβ βα κ μ κα τα νο ων ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ώδη η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α σ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δδ λησ αυ τδ ι δδ γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πασαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8}
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νς

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω και ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ'.

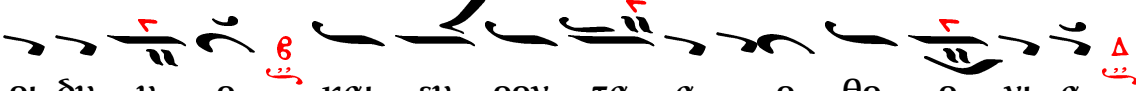
Ἦχος Δι-θ

Ο τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α

ρι α ας ει πδ ς σης ε πι τον τα α φον

ε ε δραμον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης

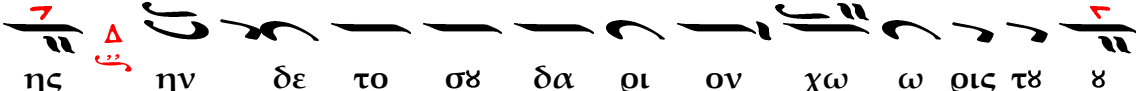
Χρι στδ ο ον η γα α πα ε τρε χον δε ε

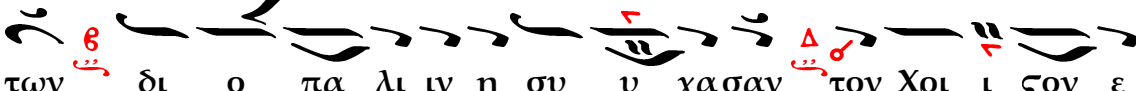
 οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α

 εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η

 ης ην δε το σδ δα ρι ον χω ω ρις τδ δ

 των δι ο πα λι ιν η συ υ χασαν τον Χρι ι ζον ε

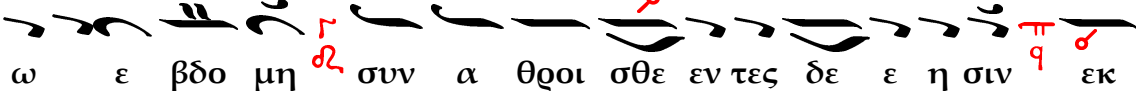
 ε ως ει ει δον

Τῶν ἁγίων πατέρων ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Π

 α τε ρες δ ρα νο ο φρο νες οι Συ νο δω

 ω ε βδο μη συν α θροι σθε εν τες δε ε η σιν εκ

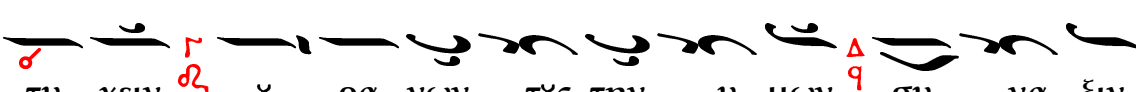
 τε νη τη η Τρι α δι προ σα ξα τε τδ δ ρυ

 σθη η ναι εκ πα ση ης αι ρε ε σε ε ως

 και κρι σε ως αι ω νι ι δ βα σι λει ας τε ε

 τυ χειν δ ρα νων τδς την υ μων συ να ξιν

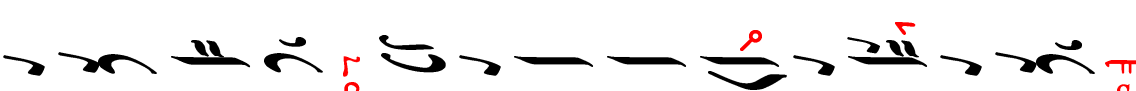

 θει α αν υ μνην τας

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Π

 ρε σβει αις υ περ α α γα θε Κυ ρι ε τη

 ης Μη τρος σδ και των εν ε πτα συ νο ο δοις

α θροι σθεν τω ων Πα τε ρων την Εκ κλη σι
 ι αν στη η ρι ξον και την πι στιν κρα α τυ υ
 νον και ς ρα νων βα σι λει ει ας δει ξον παν
 τας κοι οι νω νες ο ταν ελ θης ε πι γης
 τς κρι ναι πα σα αν την κτι σιν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος ᾠ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

να στησας τη α να στα α σει εισου Χρι ι στε α ξι
 ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ
 μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε
 Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αινείτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα
Tην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βασιν δο ξα ζο ν
 τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε
 εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πηρ χες τω ω
 ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και
 ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης
 ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο
 ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ
 ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων πατέρων.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αινείτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θεῷ
 Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ οὐράνιον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον,

οί σεπτοί Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Γ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. Ζ´. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολλῇ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, οἱ χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, πίστιν θεοδίδακτον.

Στίχ. η´. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐμπειρίαν, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λυμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. **Τῶν πατέρων.**

Ἦχος **πλ Νη ρ**

Δ^{Νη ρ} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ^{Νη} ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ των
της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α τῷ

 ω ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και Υι υι

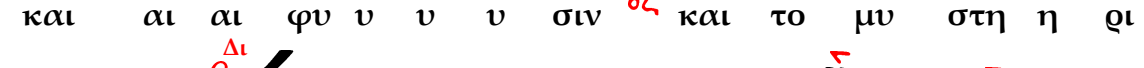
 ου και Πνευμα το ος Α α α γι ι ι ου μι

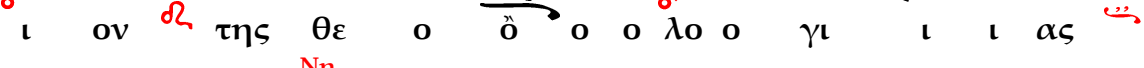
 αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ογ μα α τι σε

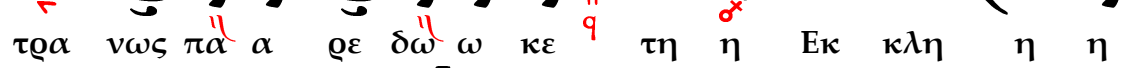
 και αι αι φυ υ υ υ σιν και το μυ στη η ρι

 ι ον της θε ο ο ο λο ο γι ι ι ας

 τρα νως πα α ρε δω ω κε τη η Εκ κλη η η

 σι ι ι ι α ους ευ φη μουντες ε εν πι ι ι

 στει ει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με ε εν

 λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο ο ο ο ον τες ω

 θει ει ει ει ει α πα α α α α ρε ε

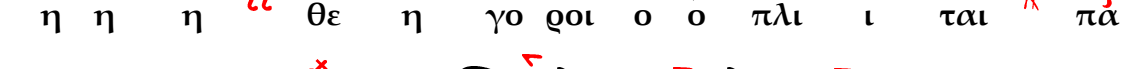
 ε ε ε ε ε μ βο ο ο πα ρε μ βο ο λη η η

 η η η θε η γο ροι ο ο πλι ι ται πα

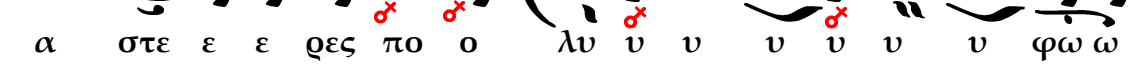
 ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου

 α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ υ υ υ φω ω

 ιε ε πο λυ υ φω ω ω τοι τ ε νο η τ ε ς

 ς ς στε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω ω μα

α α α α α α τος της μυ υ στι κη η ης
 Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ων οι
 α κά α θαι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υρ γοι
 τα μυ ρι ι ι ι ι ι πνο ο ο α α Α α
 α α α αν θη του πα α ρα α α δει ει ει ει
 ει ει σου τα παγχρου σα στο μα α τα τϛ Λο ο
 ο ο ο ο ο ω ο ο ο γϛ Νι και ας το ο ο
 καυχη η μα οι κϛ με νη ης α α γλα α α α
 α α α α ι σμα εκ τε νως πρε σβε ε ευ
 σα α α α τε υ πε ερ των ψυ χω ω ω ων
 η η η η μων

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϛ εκ σϛ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα λην σου δο ξαν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογε

νες Ιησου Χριστε και αγιον πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιο

ος του Πατρος ο αιρωντην αμαρτιαν

του κοοσμου ελεησον ημας ο αιρωντας α

μαρτιας του κοοσμου

Προσ δεξιτην δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ειμονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πα

τρος Αμην

Καθεκαστηνη μεραν ελογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και

εις τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

ταυτη αναμαρτητους φυλαχθη η ναι ημας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο
ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος
Ι σχυ ρος **Δ** Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον
η μας **π**₉

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι **Δ**

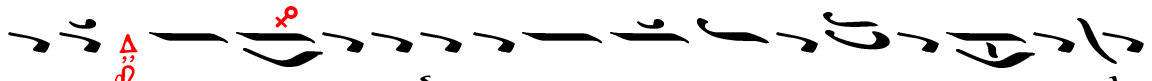
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην **Δ**

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας **π**₉

Ἀσματικόν. **χ**

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **Δ** Α α α
γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος **Δ** Α α γι ο
ος Α α θα α να α α τος **Δ** ε ε λε ε η σο
ον η η η μα α α ας **π**₉

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν **Δ**
α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της
ζω ης ημων **π**₉ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

 νατον ^Δ το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

 ε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

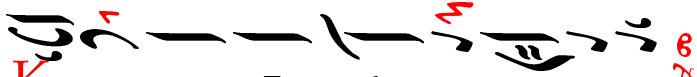
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος ^Π ^Δ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

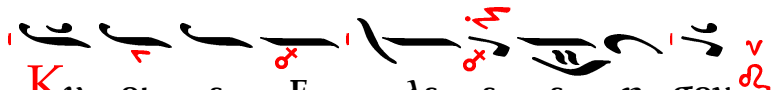
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

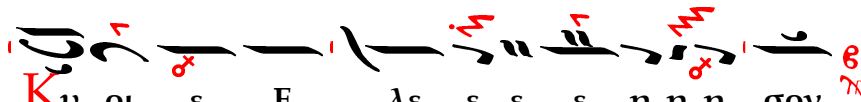
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος ^Π ^Δ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^υ

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σον η μα α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχῳ.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε θ ε ο υ ο α ν α

σ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
 και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α

μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα

δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη

βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λα αν θρωω πε

τὸ τέλος πε ε ε ε

Τὰ τυπικὰ ὡς φάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.
Καταγραφή Λυκούργου Ἀγγελόπουλου.
Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο

γη τος ει Κυ ρι ε ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα

το α γι ον αυ του

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νθ πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ

του

Τον ευιλατευοντα πασαςτας ανο
μια σου τον ιωμενον πασαςτας νοσος ο

Τον λυτρομενον εκ φθορας την ζωην σου
στεφανον τα σε εν ελεει και οικτιρμοις

Τον εμπιπλωντα εν αγαθοις την επιθυ
μιαν σου ανακαινισθησεται ως αετου η
νεοτης σου

Ποιων ελεημοσυνας ο Κυριος
και κριμα πασι τοις αδικημενοις

Εγνωρισετας οδους αυτου τω Μωυ
ση τοις υιοις Ισραηλ τα θεληματα αυ
του

Οικτιρων και ελεημων ο Κυριος μα
κροθυμος και πολυελεος ουκ εις τε ελος ορ
γισθησεται ουδε ιστοναι ωναμηνυει

Ουκατατας ανομιων ημων εποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας

η μων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα ν8 α

πο της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε

ος αυ τ8 ε πι ι τ8ς φο β8 με ν8ς αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σι α να το λαι α πο

δυ σμων ε μα κρου νεν αφ η μων τας α νο μι ας

η μων

Κ α θω σ οι κτι ρει πα τηρ υι 8ς ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τ8ς φο β8 με ν8ς αυ τον ο τι αυ

τος εγ νω το πλασμα η μων ε μνη η σθη ο τι χ8ς εσ

μεν

Α ν θρω πος ω σει χο ορ τος αι η με

ραι αυ τ8 ω σει α ανθος τ8 α γο8 ου τως εξ

αν θη η η σει

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και 8χ υ

παρξει και ουκ επιγνωσεται ετι τον τοπον αυ

του

Το δε εελεος τς Κυριου απο τς

αιωνων και εως του αιωνος επι τς φο

βου μενς αυ τον

Και ηδικαιοσνη αυτου επι υ

οις υιων τοις φυλασσει την διαθηκην αυ

τς και μεμνημενοισ των εντολων αυτου

ποιησαι αυτας

Κυριος εν τω ουρανω ητοιμασε

τον θρονον αυτου και η βασιλεια αυτου

παντων δεσποζει

Ευλογειτε τον Κυριον παντες οι Αγ

γελοι αυτου δυνατοι ισχυροι ποιουντες τον λο

γον αυτου του ακρσαι της φωνης τον λογον

αυτου

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ τσ λει τσρ γοι αυ του οι ποι ον τες το

θε λημα αυ του

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα

αυ τσ εν πα ντι το πω της δε σπο τει ας αυ τσ ευ

λο γει η ψυ χη μστον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τσ αι ω νας των

αι ω ωνων α μην

Ε υ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χη μστον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν το ος μσ το ο νο

μα το α α γι ον αυ του ευ λο ο γη

το ο ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε

ε

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Ἦχος ~~Λατος~~ Βουξ

Δ ο ξα τω Πα τρι καιτω Υι ω καιτω Α γι ω

Πνευμα τι

Α ι νει η ψυ χη μω τον Κυ ρι ον αι νε

σω Κυ ρι ον εν τη ζω η η μω ψαλ λω τω Θε ω μω

ε ως υ πα αρ χω

Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χοντας ε πι υι ους

αν θρωπων οις ουκ ε στισωτη ρι ι α

Ε ξε λε ευ σε ται το πνεευ μα αυ του και ε

πι σρε ψειειςτην γην αυ τω

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λω θνται παν

τες οι δι α λο γι σμοι αυ τω

Μ α κα α ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ

βο η θος αυ τω η ελ πις αυ τω ε πι Κυ ρι ον

τον Θε ον αυ τω

Tον ποιησαν τα τον ουρανον και την

γην την θαλασσαν και παντα τα εν αυτη

Tον φυλασσο ντα αληθειαν εις τον αι

ωωνα ποιουντα κριματις αδικου με ενοις

διδοντα τροφην τοις πεινω ωσι

Kυριος λυει πεπεδημε ενυς Κυριος

σοφοι τυφλωσ Κυριος ανορθοι καταρα

γμε ενυς Κυριος αγαπαδι και αι αι αι

ωσ Κυριος φυλασσει τωσ προσηλυτωσ

Oρφανον και χηραν αναληψηται και

οδον αματωλων αφανει

Bασιλευσει Κυριος εις τον αιωωνα

ο θεος σωσιων εις γενεαν και γενεαν

Kαι νυν και αιει και εις τωσ αιωνωστων

αιωνων αμην

Oμοιογενης υιος και λογος θε

ου ^{ζ'} α θα να τος υ πα ρ χων ^{ε'} και κα τα δε ξα με
 νος δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν ^{ζ'} σα ρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κ^δ και α ει πα ρ
 θε ν⁸ Μα ρι ι ας α τρε π τως εν αν θρω πη σας ^{ε'}
 σταυ ρω θεις τε Χρι σε ε ο Θε ος ^{ζ'} θα να α τω
 θα να τον πα τη σας ^{ε'} εις ων της Α γι ας Τρι α δος ^δ
 συν δο ξα ζο μενος τω Πα τρι ^{ζ'} και τω Α γι ω
 Πνε ευ μα τι ^{ζ'} σω σον η μα α α α α α ας ^{ε'}

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος ♯ Πα ρ

1. **Ε** ν τη βα σι λει α σ⁸ μνη σθη τι η μων
 Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σ⁸
^δ Μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι
 αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων ^δ

2. **Μ** α κα ρι οι οι πεν θν τες ο τι αυ τοι πα

ρα κληθησονται $\Delta_{\text{II}}^{\text{II}}$ χ

3. **M** α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σι σι την γην $\Delta_{\text{II}}^{\text{II}}$ χ

4. **M** α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην χ ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον

ται $\Delta_{\text{II}}^{\text{II}}$ χ

5. **M** α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σον ται $\Delta_{\text{II}}^{\text{II}}$

Δ ι α βρω ω σε ε ως ε ξη γα γε π_9 τ ε πα ρα

δει σ ο εχ θρο ος τον Α δαμ π_9 δι α σταυ ρ ο δε τον λη

στην $\Delta_{\text{II}}^{\text{II}}$ αν τει ση γα γε Χρι στο ος εν αυ τω π_9 μνη σθη τι ι

μ ε κρ α ζον τα $\Delta_{\text{II}}^{\text{II}}$ ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει ει α α σ π_9 χ

6. **M** α κα ρι οι οι κα θα ρι τη καρ δι α

ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον ται $\Delta_{\text{II}}^{\text{II}}$

Π ρο σκυ νω ω σ ε τα πα θη μα τα π_9 δο ξο λο

γω και την Α να αστασιν συντω Α δαμ και τω λη
στη με τα φωνης αναβο ω ω σοι λαμπρας μνησθη
τι μὲ Κυριε οταν ελθηςεν τη βασιλειαια
σας

7. **Μ** α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι
αυτοι υιοι Θεου κληθησονται

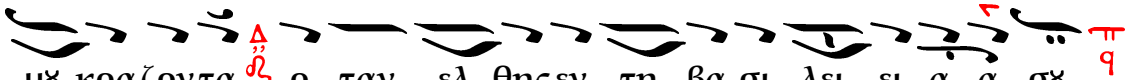
Ε σταυρωθησ αναμαρτητε και εν μνη
μειωκατε τε εθης εκων αλλεξα νεστησως Θε
ος συ νεγειραςε αυτω τον Α δαμ μνησθη τι μὲ
κραζοντα οταν ελθηςεν τη βασιλειαια σας

8. **Μ** α κα ρι οι οι δε διωγμενοι ε νε
κεν δι και ο συ νης ο τι αυτων εστιν η βα
σιλειαν του ουρανου

Τ ον να ο ον σασ τον του σωματος τη τρι η
μερω αναστη ησασταφη συντω Α δαμ τας εξ Α

 δαμ ^Δ _δ εξ α νε στη σας Χρι στε ε ο Θε ος ^π ₉ μνη σθη τι

 μ8 κρα ζοντα ^Δ _δ ο ταν ελ θησεν τη βα σι λει ει α α σ8 ^π ₉

και 4 εκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων
 Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ. Ἦχος ^λ _{πδ} Γα ρ

9. ^χ Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσιν, ^γ _δ καὶ
 εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ^χ _Δ ^π ₉ ψευ δο με νοι ε νε

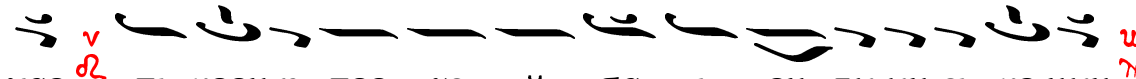

 ε κεν ε μ8 ^γ _δ

P α να τω σαν γλυ κα σμον ^Δ ₉ τα ο ρη και α γαλ λι

 α σι ν αι ρε τι κων η πλη θυς α πε σκο ρα κι σθη

 γαρ ^ν _δ πι κρον η προ χε 8 σα ι ον τωων ει κο νων ^υ _χ

 των α γι ων την α θε τη σιν ^γ _δ

10. ^χ Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ^Δ ₉ ο τι ο μι σθος υ μων

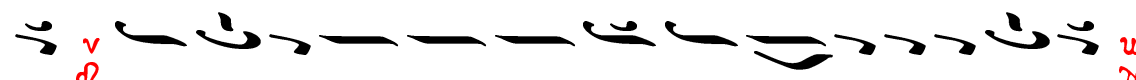

 πο λυς εν τοι οις 8 ρα νοις ^γ _δ

P α να τω σαν γλυ κα σμον ^Δ ₉ τα ο ρη και α γαλ λι

 α σι ν αι ρε τι κων η πλη θυς α πε σκο ρα κι σθη

 γαρ ^ν _δ πι κρον η προ χε 8 σα ι ον τωων ει κο νων ^υ _χ

 των α γι ων την α θε τη σιν ^γ _δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Δ ρ} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{ρ δ}

Ο ου ρα νος και η γη ^{Δ ρ} συμ φωνω σ ε ορ τα

ζε τω σαν της θυ γα τρος τθ Θε ο την με γα λει

ο τη τα ^{ν δ} και γαρ με γα λυ νε ται κα τα βα αλλο με

νη ^{υ ρ} τς αυ την κα τα σμικρυνοντας ^{ρ δ}

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην ^{ρ δ}

Μ η τρος Υι ος ο Πα τρος ^{Δ ρ} α μη τωρ το πριν α

πα τωρ δε ε θε ο πρε πως γεν νη θεις και α να γεννη

σας με ^{ν δ} δι ο την γεν νη σα σαν συν τω γε εν νη θε

ντι ^{υ ρ} ει κο νι ζων κα τα σπα ζο μαι αι αι ^{χ ρ} ^{ρ δ}

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^{Δ ρ} και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ σι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμωτην ζω ην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
φι λα αν θρωω πε

Τῶν πατέρων.

Ἦχος ♯ Γα ρ

Υπερ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε

ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα
 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας πο λυ ευσπλα γ χνε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Mνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
 τι αν τς κο ο ο σμχ και πα ρε χον τα η μιν το

με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μη
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σθ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

σω μεν ^π9 δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ9 δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ9 δο ο ξα τω ε νερ γ8
 ντι δι α σ8 πα σιν ι α α μα α τα ^π9

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελείται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ.

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε ^Δ9 με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε ⁶9 μη πα ρι δης α μα ρ τω λων δε η σε ων
 φω νας ^Δ9 α λλα προ φθασον ως α γα θη ^Δ9 εις την
 βο η θει αν η μων ^Δ9 των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι ⁶9 τα α χυ νον εις προ σβει ει αν ^Δ9 και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν ^Δ9 η προ στα τευ ου σα
 α ει ^Ζ9 Θε ο το κε των τι μων των ^χ9 σε ε ε ^Δ9

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

N^{Πα}
 ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
 μι ι ι ις

A^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α γι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α γι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος

Κε Α θα α α α χα α α α α να α α α α

Μ α λιε ε **Κε** Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Ε^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α α α **Μ Πα** ας

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Ν^{Πα} ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

λα α α μισ

Α^{Πα} α α α α α α α α λα α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α α α α α α

α ^z Α α θα α α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α α

α α α να α α α λε ε Α α θα α α α

α α να ²⁾ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ἔμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολου
κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ Ζω χ

E Ζω ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ζω E ρι ρε ρε
ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι
ρεμ τε ρε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
ρεμ Δι E ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε
ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρεμ Ζω τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρε ρε ρι ρι ρε ρι
ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε
ρι ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ Δι τε ε ε ρι
ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε εμ τε ε ε ρι ρε
ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
τε ε ρι ρε ρι ρι ρε ρε εμ τε ε ε ε τε
ρε ρε κε ε ε ε ἐπιβο. ρα α α α Ζω

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς τῶν ἁγίων πατέρων.

Προκείμενον ζῆτει τῇ α΄ Κυριακῇ νηστειῶν,
Ἀλληλουῖα τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῶν Πατέρων. Προκείμενον ἤχος πλ.δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ΄ Νη ς

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σθ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρσ αλημ

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πα
 τε ερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νο
 το ο νο μα σου εις τες αι ω ω να α α ας
 Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 8-15)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστὶ τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηναῖον τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς λγ').

Ἦχος Δι

Αλληλη λη λη ι ι α Αλληλη λη λη
 λη λη λη λη ι ι α Α α α α α λληληλη
 λη λη λη λη λη ι ι ι ι α
 χ
Εκε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυριος

ει ση κσεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψεων

αυ των ερ ρυ υ σα α το α αυ τς

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α

E γγυς Κυ ρι ος τοις συν τε τρι μμε νοις την καρ

δι αν και τς τα πει νς τω πνε ευ μα α τι σω

ω ω ω σει

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ἡ' 5-15).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ

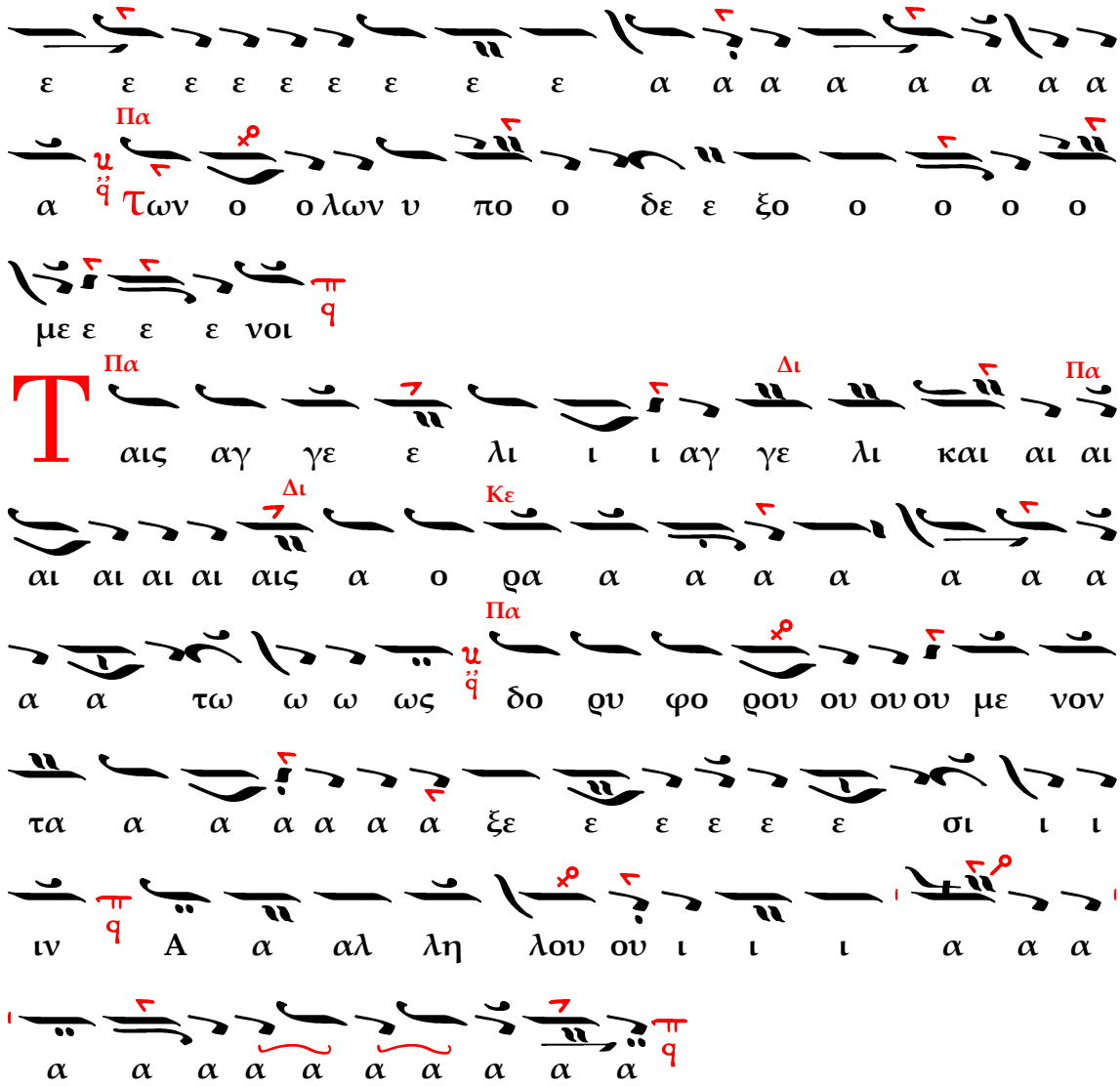
ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὸν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσι, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

ᾠδὴ Δι.σ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Πα

Μ Πα
 ι ι ι ι ι μ υ υ σ τ ι ι κ ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω σ ει κ ο ο ο ο ν ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ει κ ο ο ο
 ν ι ι ι ι ι ζ ο ν τ ε ε ε ε σ και αι αι αι αι
 τ η ζ ω ο ο π ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ζ ω
 Δι Πα
 ο π ο ι ω ω ω ω ω ω ω ω Τ ρ ι ι ι ι
 α α α α α α α δι ι τον τ ρ ι σ α α α α
 γ ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ν υ
 υ υ υ υ υ υ μ ν ο ο υ μ ν ο ο ν π ρ ο σ α α
 α α δ ο ο ν τ ε ε ε ε σ πα α α α α α α α
 α α σ α ν τ η ν β ι ο ο τ ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι β ι ο τ ι κ η η η η η η η η ν α
 π ο θ ω ω ω μ ε θ α α α μ ε ε ε ε ρ ι ι μ ν α
 α α αν
 Πα Κε
 Ω ς τον Β α α α σ ι λ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε λ ι ε ε ε β α σ ι ι λ ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α
 α ^{Πα}των ο ολων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
 με ε ε ε νοι
Τ ^{Πα}αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
 αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α α
 α α τω ω ω ως ^{Πα}δο ρυ φο ρου ου ου με νον
 τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι
 ιν ^{Πα}Α α αλ λη λου ου ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α ^{Πα}

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Κ ^{Πα}υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^{Πα}
Κ ^{Πα}υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Δι}
Κ ^{Δι}υ ρι ε Ε λε η σον ^{Δι}
Κ ^{Πα}υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ^{Πα}
Π ^{Πα}α ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ε ^{Πα}

^{Πα}
Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε ^Δ₂

^{Πα}
Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε ^Δ₂

^{Δι}
Π α ρα α σχϞ Κυ ρι ε ^Δ₂

^{Πα}
Π α ρα σχϞ Κυ ρι ε ²²

^{Πα}
Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ⁹

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρι ι ε ⁹

^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σα ⁹

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ^{Πα}
μϞ ^Δ₂ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϞ ^Δ₂ και

κα τα φυ γη η η η μϞ και αι ρυ υ ςη ης

⁹
μϞ ⁹

^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{Ετερον ἄργον}

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϞ ^{Δι} ^Δ₂ Κυ ρι

ος ςε ρε ω μα α α α μϞ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ ^Δ₂

^{Πα} ^Μ ^{Πα}
και κα α τα φυ υ γη η η η η μϞ και αι

ρυ υ υ υ ςη η η ης μϞ ⁹

^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα
^{Δι}
 Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και αι α α
 χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

^{Πα}
Ε ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
 νε ε σε ε ως

^{Πα}
Κ αι με ε τα α τσ Πνευ μα το ος ος

^{Πα}
Ε ε χο με ν προς τον Κυ ρι ι ον

Α ^{Πα} α ξι ^{Μ Πα} ο ον και αι δι ι και αι ον ^π ₉

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
^{Δι} βα ωθ ^{Πα} πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη της
^π δο ο ξη ης σ ^π ω σα αν να α εν τοις υ ψι
^{Δι} ι ζοις ^{Πα} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με
^{Πα} νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι} ω
^{Πα} σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις ^π ₉

Α ^Μ α μην ^π ₉

Α ^{Μ Πα} α α α μη η η η η η η ην ^π ₉

Σ ^{Πα} ε υ μν ς ς ς ς ς ς μ εν ^π ₉ σε
^{Δι} Ευ λο γ ς ς ς ς ς ς μ εν ^π ₉ σοι ευ χα ρι
^{Πα} στ ς ς μ εν Κυ υ ρι ι ε ^{Δι} και δε ο
^{Πα} με θα α σ ς ο Θε ε ο ος η η μων ^π ₉

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
 εὐχόμεθα ἡμᾶς, εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ , α ᾿η πς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
 μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ , βδ'. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ἠ Πα ρ

Α ξι ον ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω ως
μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο
ο ο κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι
σον και πα α να μω ω ω ω μη η η η τον
και μη τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω
ων την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ωων Χε
ρ ς βι ιμ και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε
ραν α συγ κρι ι ι ι τω σ τω ων Σε ε ρα α
φι ι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ρω σ Θε
ον Λο ο ο ο γον τε ε κ ς ς ς σα α α
αν την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο
κον σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε
ε ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' ἔτος, α ς πδ', Ἰανουαρίου κγ', ἐν τινι Goody's.
Ἄντεγράφη, α ς γ', Δεκεμβρίου δ', ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν κατὰ κόσμον
γενεθλίων μου. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

ᾠχος 4 Πα ρ

Πα
A ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ωωσ α α
λη θω ω ως Δι μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
Πα
τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον τη ν
α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ζον και αι
Πα
πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
M Πα
ε ε ε ε ε ρα α α τ ς ς Θε ε ς ς ς
Δι
ς ς η η η η μων τη η ην τι ι μι ω
τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρ ς βι ι μ
Πα
και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ γ
M Πα
κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
ε ε ε ρα α α α φι ι ι μ τη ην α α
δι α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο
M Πα
ο γο ο ο τε ε ε κ ς ς ς σαν τη ν
ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
Πα
σε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
M Πα
υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(κθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σούς ύμνουῦντας φύλαττε τούς ἐν Ἀμερικῇ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου († 1822)

ᾠχος ♩ Πα ρ

Α ^{Πα} ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως Δ
Δι μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον Π ρ
Δι την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
Πα μη η η τον και μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε ε ϛ
Π ρ ϛ ϛ η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε
Δι ρϛ ϛ ϛ βι μι Δ και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
ϛ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
Δ φμι Δ την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Πα Θε ο
Δ ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ σα αν Δ την
ϛ ο ον τω σ Θε ο το ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ
Π ρ υ νο ο ο ο με ε ε εν

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος ♯ Πα ρ

A^{Πα} ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως
μα α κα α ρι ι ι ι ζει ειν σε ε ε
την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον την α α
ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ρα α α του οου Θε ε
ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μ
και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μ τη ην α δι ι
α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ου ου ου
σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
το ο ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με

 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε

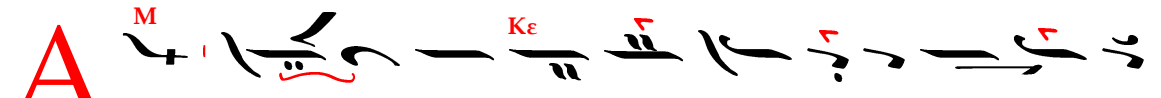

 ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου. (ιδ' αἰών).

Ἦχος ᾠδῆς Κε

ζ - ε'

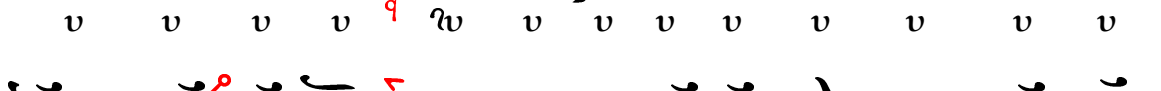
A λ νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ υ υ

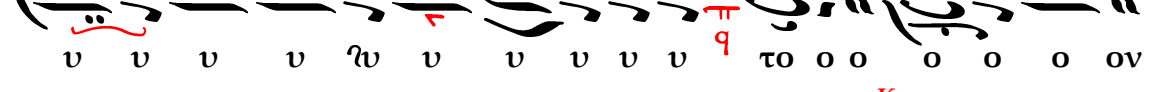
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

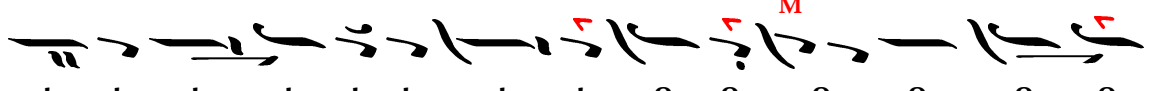
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

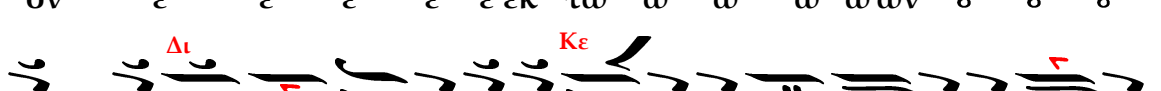
 κυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

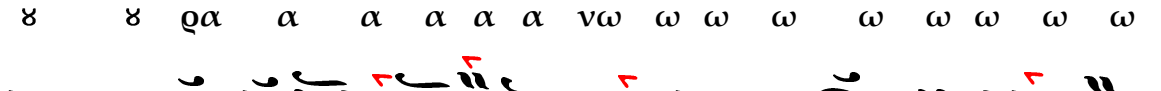
 ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

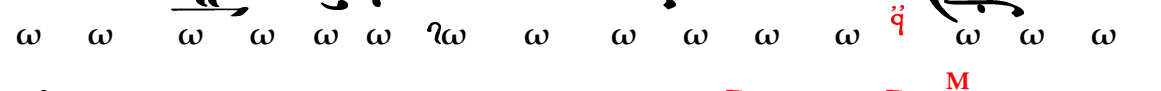
 ον ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ων ς ς ς

 ς ς ρα α α α α νω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 εκ τω ων ς ς ς ς ρα α α νω ω ω ω

 ω ω ων ε ε χε ε ε ε ε ε χε ε

Πα
 ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Νη
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Γα
 α εκ των ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Πα
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 α α α α α α α α α α α α α α α
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Κε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Μ Κε
 ι ι ι ιε ε ε ε α λλη λω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α λλη η λω ω ω
 Μ Κε
 ω ι ι ι α α α α α α ια α α α α α α
 Δι
 α α α α α α α α α α α λλη η η η
 Κε
 η η η η η η η η η η η η η η λω ω ω ω ω
 Πα Κε
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀποτὸν καὶ ἐὼς τὰ ἰωῶνος ^θ (δὶς)

Tὸ ὄνομα Κυρίου ἡ εὐλογία

μὲ ἐ ἐ ἐ ἐ νο ο ο ον ^Ζ ἀποτὸν καὶ ἐὼς

τὰ ἰωῶνο ο ος ^Δ